

سایت جامع آثار فمینیستی

www.daadaar.com

نام مقاله کار نشد ندارد!

نویسنده مقاله مهرانگیز کار

تعداد صفحه ۴

تاریخ تمریر ۰۰۰۰/۰۰/۰۰

نام سایت بی بی سی

http://www.bbc.co.uk/persian/interactivity/debate/story/2008/08/080809_ps-mkar.shtml url آدرس

کار نشد ندارد!

از این پس گه گاه در صفحه صدای شما ستونی خواهید دید به قلم یکی از شخصیت‌های شناخته شده فرهنگی. آنچه در زیر می‌خوانید به قلم مهرانگیز کار، حقوقدان و فعال زنان است:

"سه دهه می‌گذرد که جامعه ایران مجازات‌های بسیار خشونت‌آمیز را تحمل می‌کند. مجازات‌ها پسوند اسلامی دارد و با انقلاب وارد شریان‌های قضایی کشور شده است.

مخالفت با آنها آسان نبود و بسیاری از منتقدان بابت اعتراض و انتقاد به این مجازات‌ها بهای سنگینی پرداختند. انتقاد از "قصاص"، "حدود" و "تعزیر" اساساً تحمل نمی‌شد. فشارهای خارجی و اعتراض محافل بین‌المللی و حقوق بشری نتوانست به موقع به تجدید نظر در مجازات‌هایی مانند شلاق، سنگسار، قطع اعضای بدن، اعدام نوجوانان و مانند آن بیانجامد. فقط مجازات شلاق از جرم بی‌حجابی حذف شد و حبس و جزای نقدی را جایگزین کردند.

چند سالی است که بحث‌های انتقادی در این باره گسترده شده و گروه‌هایی درون ایران به یاری وسایل ارتباطی مدرن (اینترنت) به این مجازات‌ها اعتراض می‌کنند. اعتراض از انحصار محافل و مجامع بین‌المللی خارج شده و از درون کشور صداهای مخالف و در هم تنیده به گوش می‌رسد. موضوع از شکل فردی خارج شده است. برخی آن را پیامدی بر دوران هشت ساله اصلاحات برمی‌شمارند و برخی دیگر نیروی ارتباطی اینترنت را عمده می‌کنند. اما اغلب به حضور نسل‌های جوان در صحنه‌های اجتماعی بها می‌دهند. حتماً مجموعه‌ای از عوامل را باید در این رویداد تأثیرگذار دانست.

اما آنچه در این یادداشت مورد نظر است واری‌های عوامل و ریشه‌های علنی شدن اعتراض‌ها نیست. سخن بر سر این است که جماعتی زورمند درون نهادهای حساس تصمیم‌گیری هرگونه تجدید نظر در قوانین را غیرممکن اعلام می‌کنند.

از طرفی فقهای که درون نهادهای حساس تصمیم‌گیری، کیا و بیایی ندارند پیاپی از باب "وَهْنِ اسْلَام" یا "غیبت امام معصوم" یا "مصلحت نظام

اسلامی " نظرات سودمند فقهی ارائه می دهند که بر پایه آن می شود ساختار قوانین را تغییر داد، بی آنکه به حریم شرع تعرض شده باشد.

تا کنون که سی سال از ورود مجازات های مندرج در قانون مجازات اسلامی به زندگی مردم ایران می گذرد، در موارد معدودی تجدید نظر پذیرفته شده است. پنج سال پیش بود که خون بهای (دیة) سه اقلیت دینی زرتشتی، مسیحی و کلیمی را با دیة مسلمانان یکسان اعلام کردند. تا پیش از آن یکسان نبود و خون بهای آن سه اقلیت بسیار ناچیز بود. دیگر اقلیت های دینی هم اساساً خون شان بهایی نداشت و ندارد.

تا بیست و پنج سال بعد از انقلاب نابرابری خون بهای سه اقلیت را حکم الهی اعلام می کردند که غیر قابل تغییر بود. بعد از آن تجدید نظر معلوم شد اگر بخواهند می توانند در همان چارچوب شریعت خودشان، قوانین را با اوضاع و احوال متناسب کنند.

وقتی این واقعیت فهمیده شد، فعالان درون کشور بحث سنگسار را گسترده کردند و فهمیدند کار نشد ندارد، فقط باید اراده ای در کار باشد. وبلاگ ها، سایت ها و تشکل هایی به بحث سنگسار اختصاص یافت. تا جایی که دفتر آیت الله شاهرودی رئیس قوه قضاییه ایران بارها اعلام کرد که او بخشنامه ای بر عدم اجرای سنگسار صادر کرده است. با این وصف سنگسار اجرا می شد و در آخرین مورد یک مرد در تاکستان قزوین قربانی شد.

اینک خبر رسیده که اجرای سنگسار را دست کم به طور موقت متوقف کرده اند. خبر البته حامل پیام خوشحال کننده ای است و محکومین به سنگسار همراه با تمام ایرانیان که نگران آنها بودند شادمان شده اند. فقط در این ماجرا چند "اما" و "اگر" و یک "سوال" پیش رو قرار می گیرد :

اگر سنگسار که این روزها به تعطیل آن نظر داده اند وهن به اسلام است چرا در سی سال اخیر این وهن فهمیده نشده است؟ اگر سنگسار در غیاب امام معصوم نباید اجرا بشود، آنها که در این سال ها سنگسار شده اند و خانواده هایی که شاهد تکه تکه شدن تن عزیزان شان زیر باران سنگ بوده اند چگونه می توانند با موضوع کنار بیایند؟ مگر امام معصومی حاضر بوده است؟ به آنها گفته بودند وقتی زناى محصنه احراز شد از سنگسار گریزی نیست. به آنها گفته بودند انسان... که باشد که بر حکم خدا تبصره بزند؟ اینک اجرای حکم تعطیل شده و "قانون بر جای خود باقی است". با وجود قانونی که لازم الاجرا

است می‌توان به تعطیل اجرای حکم سنگسار امید بست؟

ایرانیان با پرسش‌های بسیاری رو در رو شده‌اند و نمی‌دانند تفاوت شرایط امروز با سی سالی که حکم سنگسار اجرا شده چیست. حق دارند از مسوولین بپرسند تا این تفاوت را برای آنها توضیح بدهند. مهم‌ترین نتیجه بر رویداد اخیر این است که ایرانیان بیش از پیش دریافته‌اند خشونت‌هایی که تحمل می‌کنند آنگونه که ادعا می‌شود اسلامی و غیر قابل تغییر نیست. آقایان می‌توانند قوانین خشونت‌آمیز، تبعیض‌آمیز و در تعارض با قواعد جهانی حقوق بشر را اگر بخواهند با یک مقدمه چینی ظریف و دقیق اصلاح کنند. این وسط مردم ایران مانده‌اند حیران و نمی‌دانند چرا با وجود فرصت‌ها و امکانات و ظرفیت‌های لازم، در قوانین و سیاست‌ها تجدید نظر نمی‌شود؟

با همه اینها حکم بر تعطیل اجرای سنگسار یک ویژگی ملی و درخشان دارد. ویژگی این است: اگر فشار مردمی و جهانی فزاینده بشود همه آنچه به نظر می‌رسد نشدنی است، شدنی می‌شود."